

Sygn. akt: III U 1827/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 stycznia 2015 r. w O.

sprawy z odwołania I. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania I. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 13 listopada 2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

I. G. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 13.11.2013r. znak: I/15/028027377, odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Podaje, że pobierała już rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Była jednocześnie zatrudniona, a praca w zimnie, przeciągach i wilgoci pogorszyła stan zdrowia. Cierpi na zwyrodnienie kręgosłupa, nadciśnienie, schorzenia serca, zawroty głowy i osłabienie.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że I. G. złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 24.07.2013r. ustalił, że nie jest ona niezdolna do pracy. Od tego orzeczenia I. G. wniosła sprzeciw, a po jego rozpoznaniu Komisja Lekarska ZUS(...) W. nr (...) także ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Decyzją z dnia 13.11.2013r. odmówiono jej więc prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z dnia 22.04.2005r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał I. G. (ur. (...)) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 02.03.2005r. do 31.03.2007r., zaś decyzją z dnia 02.06.2008r. – na okres od 01.04.2008r. do 31.05.2011r.

[dowód: akta rentowe I- (...), w tym: decyzja z dnia 22.04.2005. – k. 47-48, decyzja z dnia 02.06.2008r.- k. 72-73]

W dniu 07.06.2013r. I. G. złożyła w Inspektoracie ZUS w O. wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W związku z powyższym została skierowana na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w wyniku przeprowadzonego badania, w orzeczeniu z dnia 24.07.2013r. uznał, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

I. G. złożyła sprzeciw od w/w orzeczenia, w związku, z czym jej akta rentowe zostały skierowane do rozpatrzenia do komisji lekarskiej ZUS.

Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...), po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w orzeczeniu z dnia 29.10.2013r. także ustaliła, że nie jest ona niezdolna do pracy.

Ponieważ orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS I. G. została uznana za zdolną do pracy, Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 13.11.2013r., znak: I/15/028027377, odmówił jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na to, że nie spełniony został warunek z art. 57 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy. Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, Oddział ZUS ustalił staż pracy odwołującej I. G. w ilości 15 lat, 7 miesięcy i 16 dni okresów składkowych oraz 5 lat, 2 miesiące i 16 dni okresów nieskładkowych, tj. łącznie 20 lat, 10 miesięcy i 2 dni.

[dowód: akta rentowe (...) (...)]

Odwołanie I. G. od decyzji ZUS z dnia 13.11.2013r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powołanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie zaś z art. 61 w/w ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W świetle cytowanych wyżej przepisów rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy I. G. jest niezdolna do pracy i w jakim stopniu. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, ocena niezdolności do pracy z medycznego punktu widzenia wymaga wiadomości specjalnych i Sąd nie może - wbrew opinii biegłego (biegłych) - opierać ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu. (wyrok z dnia 14.05.2014r., III AUa 1810/13, LEX nr 1469282).

Mając powyższe na względzie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu: ortopedii, kardiologii, neurologii i okulistyki na okoliczność ustalenia, czy I. G. jest niezdolna do pracy i w jakim stopniu.

Biegłe z zakresu: neurologii: M. B., kardiologii K. S., okulistyki B. M., ortopedii J. S. i medycyny pracy J. P. po przeprowadzeniu badania odwołującej w dniu 26.04.2014r. rozpoznali: nadciśnienie tętnicze, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa LS, poprzecznie płaskie stopy, tendencję do koślawości paluchów, początkowe zmętnienie soczewek obu oczu, nadwzroczność obu oczu i starczowzroczność.

Zdaniem lekarzy, **schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy**. W uzasadnieniu biegli wskazali, że stan układu krążenia jest stabilny. W badaniu przedmiotowym brak cech niewydolności serca. Test wysiłkowy ze stycznia b.r., przerwano z powodu spadku RR, istnieje bardzo dobra tolerancja wysiłku - ponad 10MET. W echo serca z maja 2013r. wykryto niewielki przerost mięśnia serca, bez powiększenia serca i odcinkowych zaburzeń kurczliwości, EF ok. 50%. Nadciśnienie tętnicze aktualnie jest zredukowane do wartości prawidłowych, przy małych dawkach leków. Dolegliwości z zakresu kręgosłupa i stawów wymagają okresowej rehabilitacji i stosowania farmakoterapii w czasie zaostrzeń - nie stwierdza się istotnego upośledzenia funkcji narządu ruchu. (k. 29 a.s.)

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniosła I. G.. Wskazała, że w opinii nie napisano, do jakiej pracy jest zdolna; czy do pracy przyzuczonej. Okulista podał, że wzrok nie upośledza zdolności do pracy, a przy silnej wadzie wzroku już w 2005r. była uznana za częściową niezdolną do pracy. Zbliży się do 60. lat, i racji wieku ma ograniczenia w wykonywaniu pracy. Wniosła o powołanie biegłych z zakresu onkologii, ginekologii i chorób wewnętrznych. (k. 39 a.s.)

Na rozprawie w dniu 27.08.2014r. podała, że od 2008r. stan jej zdrowia znacznie się pogorszył. Złożyła też dodatkową dokumentację medyczną. (rozprawa z dnia 27.08.2014r., adnotacja 00:01:17, k. 58 a.s.)

Biorąc pod uwagę w/w zastrzeżenia Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu onkologii, chorób wewnętrznych i ginekologii (k. 66 a.s.).

Biegli z zakresu: ginekologii T. S., onkologii M. R. i chorób wewnętrznych B. O., po przeprowadzeniu badania lekarskiego w dniu 18.10.2014r. u odwołującej się rozpoznali: nadciśnienie tętnicze, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, mięśniaki macicy, wysiłkowe nietrzymanie moczu oraz obniżenie narządu rodno. Biegli w uzasadnieniu wskazali, że na podstawie badania podmiotowego, przedmiotowego oraz po analizie dokumentacji medycznej i akt sprawy, stwierdzili zdolność do pracy. Nadciśnienie tętnicze jest bowiem dobrze kontrolowane przy małych dawkach leków. Dolegliwości z zakresu kręgosłupa i stawów wymagają okresowej rehabilitacji i stosowania farmakoterapii w czasie zaostrzeń, natomiast zgłaszane dolegliwości ginekologiczne związane z obniżeniem narządu rodno i nietrzymaniem moczu można skutecznie leczyć operacyjnie. Odwołująca była kierowana na leczenie operacyjne kilka lat temu (k. 76 a.s.).

Do powyższej opinii zastrzeżenia ponownie wniosła I. G.. Wskazała, że opinię z dnia 26.04.2014r. wydało 5 lekarzy, a zawarta była tylko na półtovej stronie, ponadto została sporządzona zbiorowo, brak wypowiedzi poszczególnych biegłych. Opinię z dnia 18.10.2014r. także sporządzono zbiorowo

i nierzetelnie. Odwołująca domagała się uzupełnienia opinii i wskazania, co uległo poprawie w jej stanie zdrowia od 2011r., kiedy to pobierała rentę (k. 82 – 84 a.s.).

Zdaniem Sądu, opinie sporządzone po przeprowadzeniu badań odwołującej się w dniach: 26.04.2014r. i 18.10.2014r. mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia. Wskazać należy bowiem, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyrok SN z 4.08.1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479).

Opinia została wydana przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującej schorzeń. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującej. Zarzut odnośnie braku wypowiedzi poszczególnych lekarzy nie jest zasadny, bowiem obydwie opinie zawierają opisy schorzeń okulistycznych, ortopedycznych i chirurgicznych, a druga opinia – także ginekologicznych. Ponadto nie jest istotna ilość stron opinii – lecz jej treść, a ta zdaniem Sądu – nie budzi zastrzeżeń. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opiniach są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli określili schorzenia, stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy.

Z opinii wynika, iż nadciśnienie tętnicze, zwyrodnienie kręgosłupa, płaskostopie, problemy ze wzrokiem i schorzenia ginekologiczne nie wpływają na zdolność do pracy. W świetle w/w wyników badań należy podzielić wnioski biegłych o braku niezdolności do pracy. I. G., z wykształceniem podstawowym, bez zawodu, dotychczas pracowała m.in. przy produkcji mrozonek. Do powyższego odnieśli się biegli sądowi stwierdzając, że odwołująca jest zdolna do wykonywania pracy zgodnie z doświadczeniem.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że prawidłowe jest stwierdzenie wszystkich powoływanych w sprawie biegłych o zdolności I. G. do pracy. Odwołująca nie spełnia więc przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i jej odwołanie od decyzji ZUS z 13.11.2013r. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. podlega oddaleniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.